

ספר מלכים א' פרקים ב' - ג'

(א) ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: (ב) אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: (ג) ושמרת את משמרת ה' אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתי מצותיו ומשפטי ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: (ד) למען יקים ה' את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יפרת לך איש מעל כסא ישראל: (ה) וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: (ו) ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: (ז) ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי בן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: (ח) והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו בה' לאמר אם אמיתך בחרב: (ט) ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול: (י) וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: (יא) והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: (יב) ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: (יג) ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: (יד) ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: (טו) ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מה' היתה לו: (טז) ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: (יז) ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: (יח) ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: (יט) ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו: (כ) ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: (כא) ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: (כב) ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: (כג) וישבע המלך שלמה בה' לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: (כד) ועתה חי ה' אשר הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: (כה) וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: (כז)

(כו) וְלֹאֲבִיתָר הִכְהִין אֶמֶר הַמֶּלֶךְ עֲנֵתִי לְךָ עַל שְׁדִיךָ כִּי אִישׁ מֵוֹת אֶתָּה וּבִיּוֹם הַזֶּה לֹא אֲמִיתְךָ כִּי נִשְׁאַתְּ אֶת אֲרוֹן ה' אֱלֹקִים לִפְנֵי דָוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּיתָ בְּכָל אֲשֶׁר הִתְעַנָּה אָבִי: (כז) וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת אֲבִיתָר מִהַיּוֹת כִּהֵן לֵה' לְמַלְא אֶת דְּבַר ה' אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל בֵּית עֲלִי בְשֵׁלָה: (כח) וְהִשְׁמַעַה בָּאָה עַד יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנָיָה וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיִּנָּס יוֹאָב אֶל אֹהֶל ה' וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: (כט) וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל אֹהֶל ה' וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לְךָ פָּגַע בּוֹ: (ל) וַיָּבֵא בְנָיָהוּ אֶל אֹהֶל ה' וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פֹה אָמוֹת וַיָּשֵׁב בְּנָיָהוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דְּבַר לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עֲנִי: (לא) וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּפָגַע בּוֹ וַיִּקְבְּרֵתוּ וְהִסִּירְתָּ דָמֵי חַנּוּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעַל וּמֵעַל בֵּית אָבִי: (לב) וְהָשִׁיב ה' אֶת דָּמוֹ עַל רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בְּשֵׁנֵי אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיַּהַרְגֵם בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדַע אֶת אֲבִנָּר בֶּן נָר שֶׁר צָבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת עַמְשָׂא בֶן יִתָּר שֶׁר צָבָא יְהוּדָה: (לג) וְשָׁבוּ דָמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זָרְעוֹ לְעֵלְם וּלְדָוִד וּלְזָרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכַסְאֵוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם עַד עוֹלָם מֵעַם ה': (לד) וַיַּעַל בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּקְבְּרָהוּ בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר: (לה) וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע תַּחְתּוֹ עַל הַצָּבָא וְאֶת צְדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֲבִיתָר: (לו) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה לְךָ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם וַיִּשְׁבֶּתָ שָׁם וְלֹא תֵצֵא מִשָּׁם אָנָּה וְאָנָּה: (לז) וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעֵבְרַתְךָ אֶת נַחַל קִדְרוֹן יָדַע תִּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת דָּמְךָ יִהְיֶה בְּרֹאשְׁךָ: (לח) וַיֹּאמֶר שְׁמַעִי לְמֶלֶךְ טוֹב הַדְּבַר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיָּשֵׁב שְׁמַעִי בִירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים: (לט) וַיְהִי מִקֶּץ שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרָחוּ שְׁנֵי עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל אַכִּישׁ בֶּן מַעֲכָה מֶלֶךְ גַּת וַיִּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בָּגַת: (מ) וַיִּקָּם שְׁמַעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חַמְרוֹ וַיִּלְךְ גַּתָּה אֶל אַכִּישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת עֲבָדָיו וַיִּלְךְ שְׁמַעִי וַיָּבֵא אֶת עֲבָדָיו מִגַּת: (מא) וַיִּגַּד לְשֹׁלֹמֹה כִּי הָלַךְ שְׁמַעִי מִירוּשָׁלַם גַּת וַיָּשֵׁב: (מב) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ בְּה' וְאָעַד בְּךָ לֵאמֹר בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהִלַּכְתָּ אָנָּה וְאָנָּה יָדַע תִּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת וְתֹאמֶר אֵלַי טוֹב הַדְּבַר שְׁמַעְתִּי: (מג) וּמִדּוּעַ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת שְׁבַעַת ה' וְאֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי עֲלֶיךָ: (מד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל שְׁמַעִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר יָדַע לְבַבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהָשִׁיב ה' אֶת רַעְתְּךָ בְּרֹאשְׁךָ: (מה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ וְכִסָּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי ה' עַד עוֹלָם: (מו) וַיִּצֹו הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיִּצָא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמָת וְהַמִּמְלָכָה נָכוֹנָה בְּיַד שְׁלֹמֹה: (מא) וַיִּתְחַתּוּ שְׁלֹמֹה אֶת פְּרַעְיָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת בַּת פְּרַעְיָה וַיִּבְיָאָהָ אֶל עִיר דָּוִד עַד כָּלְתוֹ לְבָנוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת בֵּית ה' וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב: (ב) רַק הָעַם מְזַבְּחִים בְּבָמוֹת כִּי לֹא נִבְנְהוּ בַּיִת לַשֵּׁם ה' עַד הַיָּמִים הָהֵם: (ג) וַיִּאָּהֵב שְׁלֹמֹה אֶת ה' לְלָקֵחַ בַּחֲקוֹת דָּוִד אָבִיו רַק בְּבָמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמִקְטִיר: (ד) וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ גְּבַעְנָה לְזִבְחַם שָׁם כִּי הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלְף עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא: (ה) בְּגִבְעוֹן

נראָה ה' אַל שְׁלֹמֹה בַחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים שְׂאֵל מָה אֲתוֹן לָךְ : (ו) וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֶתְּה עֲשִׂיתָ עִם עֲבָדְךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְצַדִּיקָה וּבְיִשְׁרָת לִבָּב עִמָּךְ וּתְשַׁמְרֵנוּ לֹא אֶת הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וְתִתְּנוּ לֹא בֶן יֵשֵׁב עַל כִּסֵּאוֹ כִּיֹּם הַזֶּה : (ז) וַעֲתָה ה' אֱלֹהֵי אֶתְּה הַמְּלֻכָּה אֶת עֲבָדְךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאַנְכִי נַעַר קֶטָן לֹא אֲדַע צֵאת וּבֹא : (ח) וְעֲבָדְךָ בְּתוֹךְ עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ עִם רַב אֲשֶׁר לֹא יִמְנָה וְלֹא יִסְפֵּר מֵרַב : (ט) וְנָתַתָּ לְעֲבָדְךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשֹׁפֵט אֶת עִמָּךְ לְהִבִּין בֵּין טוֹב לְרָע כִּי מִי יוֹכֵל לְשֹׁפֵט אֶת עִמָּךְ הַכָּבֵד הַזֶּה : (י) וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי ה' כִּי שְׂאֵל שְׁלֹמֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה : (יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר שְׂאֵלְתָּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא שְׂאֵלְתָּ לָךְ עֵשֶׂר וְלֹא שְׂאֵלְתָּ נֶפֶשׁ אִיבִיךָ וְשְׂאֵלְתָּ לָךְ הִבִּין לְשֹׁמֵעַ מִשְׁפָּט : (יב) הִנֵּה עֲשִׂיתִי כַּדְּבָרֶיךָ הַנֵּה נִתְּתִי לָךְ לֵב חָכָם וְנִבּוֹן אֲשֶׁר כְּמוֹךְ לֹא הָיָה לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִקּוּם כְּמוֹךְ : (יג) וְגַם אֲשֶׁר לֹא שְׂאֵלְתָּ נִתְּתִי לָךְ גַּם עֵשֶׂר גַּם כְּבוֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹךְ אִישׁ בַּמְּלָכִים כָּל יָמֶיךָ : (יד) וְאִם תִּלְךָ בַּדְּרָכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֵי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אָבִיךָ וְהִאֲרַכְתִּי אֶת יָמֶיךָ : (טו) וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד לְפָנַי אַרְוֹן בְּרִית ה' וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּה לְכָל עֲבָדָיו : (טז) אַז תִּבְּאֵנָה שְׂתִים נָשִׁים זֵנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָיו : (יז) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲדָנָי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשֵׁבֶת בְּבֵית אַחַד וְאֵלֶּד עִמָּה בְּבֵית : (יח) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתֵי וַתִּלְדַּ גַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאַנְחִנוּ יַחְדָּו אִין זָר אֲתָנוּ בְּבֵית זֹלְתֵי שְׂתִים אֲנַחְנוּ בְּבֵית : (יט) וַיָּמָת בֶּן הָאִשָּׁה הַזֹּאת לִילָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו : (כ) וַתִּקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת בְּנֵי מֵאֲצִלֵי וְאַמְתָּךְ יִשְׁנָה וַתִּשְׁכַּיְבֵהוּ בַּחִיקָה וְאֶת בְּנֵה הַמֵּת הַשְּׁכִיבָה בַּחִיקָי : (כא) וְאַקַּם בַּבֹּקֶר לְהִינִיק אֶת בְּנֵי וְהִנֵּה מֵת וְאַתְּבֹנֶן אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא הָיָה בְּנֵי אֲשֶׁר יִלְדְתִי : (כב) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת לֹא כִּי בְּנֵי הַחֵי וּבְנֵי הַמֵּת זֹאת אֲמָרְתָּ לֹא כִּי בְּנֵי הַמֵּת וּבְנֵי הַחֵי וַתִּדְּבַרְנָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ : (כג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמָרְתָּ זֶה בְּנֵי הַחֵי וּבְנֵי הַמֵּת זֹאת אֲמָרְתָּ לֹא כִּי בְּנֵי הַמֵּת וּבְנֵי הַחֵי : (כד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קַחוּ לִי חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לְפָנַי הַמֶּלֶךְ : (כה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחֵי לְשָׁנַיִם וַתִּנּוּ אֶת הַחֶרֶב לְאַחַת וְאֶת הַחֶרֶב לְאַחַת : (כו) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בְּנֵה הַחֵי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהָ עַל בְּנֵה וַתֹּאמֶר בִּי אֲדָנָי תִּנּוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחֵי וְהַמֵּת אֶל תִּמְיִתְהוּ זֹאת אֲמָרְתָּ גַם לִי גַם לָךְ לֹא יְהִי גִזְרוּ : (כז) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּנּוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחֵי וְהַמֵּת לֹא תִמְיִתְהוּ הִיא אִמוֹ : (כח) וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ וַיִּירָאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמַת אֱלֹקִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט :